

Rozhovor o projektu Krajina za školou s učitelkou Křestanského gymnázia RNDr. Ivanou Sýkorovou

Jakým způsobem projekt ve škole realizujete? Přizpůsobili jste mu nějak podobu jednotlivých předmětů či hodin?

Projektu se v prvním roce zúčastnili všichni žáci nižšího gymnázia. Předměty jsme kvůli němu však nepřestavovali. Celé třídy se podílely alespoň na různých doprovodných akcích, jako byly programy v ekocentrech nebo v terénu zdarma. Sami jsme také zorganizovali doprovodné akce v rámci výuky, jako byly kratší exkurze určené k poznání blízkého okolí školy, např. k meandrům Botiče, prohlídka Toulcova dvora, návštěva řemeslné dílny – stoleté kovárny p. Berana. V zeměpisu pak děti v každém ročníku pracovaly na dalších zadaných úkolech, např. Podoba Hostivaře ve starých mapách, Známé osobnosti se vztahem k Hostivaři, Původ názvů ulic, Mé nejoblíbenější místo v Hostivaři s fotografickou nebo výtvarnou či literární dokumentací. K vlastní náplni projektu, čili sběru starých fotografií a pořizování nových s krátkými popisky a prolínačkami, byla vybrána užší skupinka zájemců, celkem asi dvacet, napříč třídami. Ti si pak užili další exkurze, školení a schůzky v rámci vyučovací doby i mimo ni, ve svém volném čase. Mnozí pracovali i doma a o víkendech v terénu třeba i spolu s rodiči.

Máte za sebou jeden rok v Krajině za školou. Co vás a vaše žáky příjemně překvapilo a čím jste naopak byli zklamáni?

Překvapila nás vstřícnost některých pamětníků, kdy poskytovali celá rodinná alba, včetně historek, dále spolupráce některých rodičů a prarodičů, spolupráce s učiteli a zaměstnanci školy, žijícími v Hostivaři, spolupráce s farou a Místním úřadem pro Prahu 15, kde výborný fotoarchiv vede p. Zdeňková, která dětem poskytla spoustu dobových fotografií, ale i mapy, knihu o historii Prahy 15 apod. Překvapili i sami žáci svým zájmem a nasazením ve volném čase, i když jich nebylo mnoho, byli skvělí, také jejich dobré počítačové a fotografické vybavení a schopnosti i pochopení pro místa, kde žijí a chodí do školy. Potěšil nás i zájem pedagogů z ostatních škol, protože jsem měla možnost o našem projektu hovořit na semináři o projektech na školách v rámci DVPP na PŘF UK. Zklamání bylo trošku z nezájmu některých vlastních kolegů.

Jaké postupy a činnosti se vám v projektu osvědčily tak, že byste je mohla doporučit i kolegům na jiných školách, kdyby se do podobného projektu chtěli pustit?

Dětem se velmi líbila spolupráce s MÚ – takže vřele doporučujeme, to děti opravdu aktivizovalo, i spolupráce s veřejností. Škola také konečně pronikla na stránky tisku, místního i vyššího, a v této orientaci hodláme pokračovat. Ziskáváme také samovýrobou nové pomůcky pro výuku, např. si laminujeme fotodvojice, které dokumentují vývoj v různých oblastech života lidí v našem městě, ze kterých jistě výhledově půjdou tvořit nové soubory podle zaměření (např. řemesla, doprava, obchody, slavnosti, móda, školy), čili v těchto aktivitách lze pokračovat i po skončení vlastního projektu, tak jak bude fotek přibývat. Lze také doporučit e-learningové kurzy pro různé předměty nebo je lze využít v suplovaných hodinách. Doporučujeme také ve škole vystavovat výsledky doprovodných akcí v ročnících, ty se také velmi osvědčily a byl o ně zájem mezi třídami.

Co pozitivního podle vás přinesla činnost v Krajině za školou žákům a jak obohatila vás, pedagogy?

Jako opravdu pozitivní hodnotíme spolupráci napříč třídami, která se rozeběhla zejména v užší skupině, ale nakonec vtáhla i další děti jako příležitostné spolupracovníky, ochotní byli i studenti vyššího gymnázia, ti se dále budou zúčastňovat nejen jako organizační výpomoc při fotografování, ale i při psaní článků, překládání popisků umístěných na web a celkové prezentaci práce na veřejnosti spolu s vybranými mladšími žáky. U dětí i nás zapojených učitelů rozhodně vzrostl zájem o místa, kde žijeme, a i určitá větší všímavost k různým detailům v okolí, zájem o historii různých míst, schopnost lapidárně a zajímavě ohodnotit určité místo. Vzrostla spolupráce s veřejností, komunikace zejména se staršími lidmi, což je určitě pozitivní. Také snad stouply některé technické dovednosti

zúčastněných (fotografování – byly i kurzy, skenování, sbírání starého materiálu – opět kurzy). Organizaci všech kurzů pro žáky i pedagogy hodnotíme jako vysoce kvalitní, kurzy byly zajímavé i užitečné.

Využijete něco z náplně projektu i po jeho skončení v další výuce? Počítáte s projektem či jeho částí ve školním vzdělávacím programu?

Projekt určitě pomohl prezentaci naší školy na veřejnosti. Škola získá výstavní panely a knihy s fotodvojicemi, což je předpoklad k alespoň částečnému zařazení projektu také do ŠVP. Dále využijeme k tomuto účelu již zmíněné pomůcky.